

Met de vereniging naar Rheine

Bertie Velthuis

Ieder jaar organiseren wij als vereniging voor onze leden een excursie. Hiertoe zoeken wij een reisdoel met een historische achtergrond. De afspraak is dat we in principe het ene jaar een locatie in Nederland bezoeken, gevolgd door een locatie in Duitsland. De laatste jaren hebben we ons niet zo strikt aan deze afspraak gehouden. Maar dit jaar kwam de oproep van het Jumelage comité Rheine-Borne aan alle Borne verenigingen om, in verband met het 35-jarig jubileum van deze samenwerking, hieraan extra aandacht te schenken als geroepen. Met hulp van genoemd comité hebben we contact gezocht met onze zustervereniging in Rheine. Met hun meer dan voortreffelijke hulp bij de voorbereiding van de excursie, togen we op 15 september jl. op weg naar Rheine.

De voorbereidingen

De activiteitencommissie is twee keer in Rheine geweest om alles door te spreken. Wij zijn aldaar meer dan hartelijk ontvangen door de voorzitter van de Heimatverein Rheine 1877 e.V., de heer Heinz Löring. Ondanks zijn hoge leeftijd, meer dan 80 jaar, heeft hij op een bijzonder energieke en enthousiaste wijze het dag programma samengesteld. Hij heeft ook alle afspraken gemaakt met de plekken welke wij hebben bezocht.

De heenreis

Reeds voor 9.00 uur verzamelden 56 personen, een volle bus, zich bij het N.S. station. De reis, met de bus van de fa. Brok, is zonder problemen verlopen. Alleen was er een probleem met de navigatie. Deze werkte namelijk niet en dat baatte Ben nogal zorgen. Wij hebben Joop Kroeze voor in de bus geposteed als navigator. Maar, op het moment dat we vanaf de snelweg naar rechts het weggetje naar het gebouw van de Heimatverein moesten indraaien, draaide Ben, ondanks het geroep van Joop van rechts, rechts! naar links. Dat werd dus even draaien en keren, maar op het afgesproken tijdstip waren

we op de bestemming.

Ontvangst in Heimathaus Hovesaat

Heinz Löring stond reeds buiten toen onze bus het erf van het Heimathaus opdraaide. Hij vertelde ons, toen wij binnen waren, de geschiedenis van de vereniging en haar verenigingsgebouw. De Heimatverein Rheine beschikt over een eigen verenigingsgebouw. Dit gebouw pacht ze sinds 1986 van de gemeente Rheine. Het is een voormalige boerderij, welke een van de zes boerderijen was welke vielen onder het klooster Bentlage. De gebouwen van deze boerderij zijn gedurende vele jaren, in eigen beheer geheel gerenoveerd. In het hoofdgebouw bevindt zich een grote zaal, de vroegere deel, welke is ingericht voor de ontvangst van gasten. In het voorgedeelte van de boerderij woont een beheerders-echtpaar. In de ontvangstruimte werd ons koffie en thee aangeboden. Maar dat niet alleen. Er waren zoetigheden, cake, koekjes, bonbons, chocolade, in overvloed. Bijzonder was dat tussen deze versnaperingen zich ook plakjes roggebrood met schinken, hartig dus, bevonden.



Bezoek aan de stad Rheine

Heinz reed met ons mee naar de binnenstad. Hier werden we in twee groepen gesplitst. Ieder kreeg een eigen gids. Wij hebben o.a. de St. Dionysiuskerk en de Falkenhof bezocht. De St. Dionysiuskerk is een laat gotische

Heimathaus Hovesaat, het verenigingsgebouw van Heimatverein Rheine.

Foto: www.heimatverein-rheine.de



De Falkenhof

hallen kerk. Met de bouw werd rond 1.400 n. Chr. gestart. De bouwwerkzaamheden werden in 1520 n. Chr. met het gereedkomen van de toren afgerond. Overigens, waarschijnlijk stond reeds vanaf 800 n. Chr. ter plaatse een houten kerkgebouwtje. Een hallenkerk is een kerk waarvan de zijbeuken even hoog zijn als het middenschip. De Falkenhof heeft een geschiedenis welke terug gaat tot 800 n. Chr. Keizer Lodewijk de Vrome, een zoon van Karel de Grote had er vroeger een residentie. Thans is in de Falkenhof een museum gevestigd. Velen van ons gezelschap hebben ook een bezoek gebracht aan de Ems Galerie. Een werkelijk prachtig winkelcentrum, dat in onze hoofdstad niet zou misstaan. We hebben gedineerd in Lorenbeck Wirtshaus, gelegen aan de Borneplatz. Uiteraard met schnitzel, voor velen zelfs twee stuks. Vervolgens hebben we het Gradierwerk en het Salzsiederhaus bezocht. Samen zorgen ze er voor dat uit water dat in aanleg een zoutgehalte heeft van 4% uiteindelijk zout wordt gewonnen. In het Gradierwerk wordt het zoutgehalte, in vier fasen middels verdamping in de open lucht, omhoog gebracht tot ruim 25%. In het Salzsiederhaus wordt middels verwarming al het water verdampt en blijft uiteindelijk zout over.

Wederom Heimathaus Hovesaat

Waren wij bij de ontvangst al verbaasd over de vele lekkernijen die ons werden aangeboden. Bij de terugkeer in het verenigingsgebouw werd dit nog eens dunnetjes overgedaan. Koffie en thee met veel ge-

bak. Twee stukken per persoon. In Duitsland is dit normaal. Wij kijken er van op, zien er tegen op. Toen er gebak over leek te blijven "dreigde" Heinz de deuren van de zaal niet te openen voordat wij alles hadden geconsumeerd. Uiteindelijk is niet alles gegeten, maar wij zijn wel "vrijgekomen".

Toespraken

Er waren tijdens dit samenzijn een aantal toespraakjes. Als eerste sprak Dr. Peter Lüttmann, burgemeester van Rheine. Hij benadrukte het belang van wederzijdse kennismaking. Het vergroot het begrip van en de waardering voor elkaars cultuur en levenswijze. Als tweede sprak Clemens Schöpker, voorzitter van de Jumelagecommissie van Rheine. Hij gaf aan blij te zijn met de hernieuwde kennismaking tussen beide verenigingen. Hij was ook onder de indruk van de vele contacten welke in dit jubileumjaar tussen verenigingen van beide jumelagepartners hebben plaatsgevonden. Lüttmann overhandigde ons een klein zakje met zout gewonnen in het Salzsiederhaus en een kegel waarop o.a. het wapen en het Valkenhof afgebeeld zijn. Ik heb, als secretaris van onze vereniging, beide sprekers beantwoord. Ik heb gesproken over de werkelijk voortreffelijke ontvangst in de mooie stad Rheine met de vele bijzondere monumenten en het prachtige nieuwe winkelcentrum. Tevens heb ik aangegeven dat wij als vereniging het contact met de Heimatverein Rheine zullen bestendigen en dat wij daartoe initiatief zullen nemen. Ik heb tevens van de gelegenheid

gebruik gemaakt om Heinz Löding, zijn echtgenote, de huismeester, zijn echtgenote en de vele anderen welke hen hebben bijgestaan namens ons allen te bedanken voor de geweldige ontvangst.

Bezichtiging erf Hovesaat

Hierna zwerfde onze groep uit over het erf. Het belangrijkste gebouw is het Backhaus. Hier worden op de eerste zondag van de maand in een daar aanwezige historische oven, ruim 300 broden gebakken. Deze worden gretig afgenomen en vormen een belangrijke bron van inkomsten voor de vereniging. Ook bezienswaardig is het historische imkermuseum. Verder is er nog een boerenmoestuin en er worden schapen, ganzen en verschillende rassen kippen gehouden.



Rest nog te zeggen dat deze excursie mede mogelijk is gemaakt middels een subsidie van de Euregio.

Thuisreis

Het afscheid om 18.45 was vriendschappelijk. We werden uitgezwaaid. Om ongeveer 19.00 uur arriveerden wij vermoeid maar voldaan bij het N.S. station. We kunnen terug kijken op een geslaagde excursie, die een vervolg zal krijgen.

Boven: Het Gradierwerk waar de zoutconcentratie van het water wordt verhoogd tot 27%.

*Onder: Een gids geeft uitleg over de zoutwinning.
Foto's: Martin Thiehatten.*

